

Dziennik Urzędowy L 277 I

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 64

2 sierpnia 2021

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (UE) 2021/1275 z dnia 30 lipca 2021 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libanie 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2021/1276 z dnia 30 lipca 2021 r. wykonujące rozporządzenie (UE) 2019/1716 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Nikaragui 12

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2021/1277 z dnia 30 lipca 2021 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libanie 16
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2021/1278 z dnia 30 lipca 2021 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2019/1720 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Nikaragui 24

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2021/1275

z dnia 30 lipca 2021 r.

w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libanie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 215,

uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2021/1277 z dnia 30 lipca 2021 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libanie ⁽¹⁾,

uwzględniając wspólny wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 30 lipca 2021 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2021/1277, którą ustanowiono ramy dotyczące ukierunkowanych środków ograniczających w reakcji na sytuację w Libanie. Kontekst polityczny i powody polityczne dotyczące ustanowienia środków ograniczających przedstawiono w motywach przywołanej decyzji. W decyzji Rady przewidziano zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych osób fizycznych odpowiedzialnych za poważny kryzys finansowy, gospodarczy, społeczny i polityczny w Libanie oraz powiązanych z nimi osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów oraz zakaz udostępniania środków finansowych i zasobów gospodarczych tym osobom, podmiotom lub organom. Osoby, podmioty i organy podlegające środkom ograniczającym wymieniono w wykazie w załączniku do decyzji (WPZiB) 2021/1277.
- (2) Środki te są objęte zakresem Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zatem do ich wdrożenia niezbędne są działania regulacyjne na poziomie Unii, mające w szczególności zapewnić ich jednolite stosowanie przez podmioty gospodarcze we wszystkich państwach członkowskich.
- (3) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i respektuje zasady zapisane w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności prawo do skutecznego środka prawnego i rzetelnego procesu sądowego, prawo do obrony oraz prawo do ochrony danych osobowych. Niniejsze rozporządzenie należy stosować z poszanowaniem tych praw.
- (4) Procedura zmiany wykazu zamieszczonego w załączniku I do niniejszego rozporządzenia powinna obejmować powiadomienie wskazanych osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów o powodach umieszczenia ich w wykazie, tak by umożliwić im zgłoszenie uwag.

⁽¹⁾ Zob. s. 17 niniejszego Dziennika Urzędowego.

- (5) Na potrzeby wykonywania niniejszego rozporządzenia oraz w celu zapewnienia jak największej pewności prawa w Unii należy podać do wiadomości publicznej imiona i nazwiska, nazwy i inne istotne dane dotyczące osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów, których środki finansowe i zasoby gospodarcze mają zostać zamrożone zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Przetwarzanie danych osobowych powinno odbywać się zgodnie z rozporządzeniami Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 ⁽²⁾ i (UE) 2018/1725 ⁽³⁾.
- (6) Państwa członkowskie i Komisja powinny informować się nawzajem o środkach zastosowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia i dzielić się wszelkimi innymi dostępnymi im istotnymi informacjami związanymi z niniejszym rozporządzeniem.
- (7) Państwa członkowskie powinny ustanowić przepisy dotyczące kar mających zastosowanie w przypadku naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia oraz zapewnić ich stosowanie. Kary te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „roszczenie” oznacza roszczenie, niezależnie od tego, czy jest dochodzone w postępowaniu sądowym, z którym wystąpiono przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia lub po tym dniu, wynikające z umowy lub transakcji lub pozostające w związku z umową lub transakcją, w szczególności:
 - (i) roszczenie o wykonanie zobowiązania wynikającego z umowy lub transakcji lub pozostającego w związku z umową lub transakcją;
 - (ii) roszczenie o przedłużenie terminu płatności lub o spłatę obligacji, gwarancji finansowej lub zabezpieczenia w jakiegokolwiek formie;
 - (iii) roszczenie o odszkodowanie z tytułu umowy lub transakcji;
 - (iv) powództwo wzajemne;
 - (v) roszczenie o uznanie lub wykonanie – w tym w drodze procedury exequatur – wyroku, orzeczenia arbitrażowego lub równoważnej decyzji, niezależnie od miejsca ich wydania;
- b) „umowa lub transakcja” oznacza transakcję, niezależnie od jej formy i właściwego dla niej prawa, obejmującą jedną lub większą liczbę umów lub podobnych zobowiązań zawartych przez te same lub różne strony; do celów niniejszej definicji pojęcie „umowa” obejmuje obligacje, gwarancje lub zabezpieczenia, w szczególności gwarancje finansowe lub zabezpieczenia finansowe, oraz kredyty, niezależnie od tego, czy na gruncie prawa stanowią odrębny instrument, a także wszelkie odnośne postanowienia, których źródłem jest taka transakcja lub które są z nią związane;
- c) „właściwe organy” oznaczają właściwe organy państw członkowskich wskazane na stronach internetowych wymienionych w załączniku II;
- d) „zasoby gospodarcze” oznaczają aktywa wszelkiego rodzaju, rzeczowe lub niematerialne, ruchome lub nieruchome, które nie są środkami finansowymi, ale mogą być użyte do pozyskania środków finansowych, towarów lub usług;
- e) „zamrożenie zasobów gospodarczych” oznacza zapobieganie wykorzystywaniu zasobów gospodarczych do pozyskiwania środków finansowych, towarów lub usług w jakikolwiek sposób, w tym poprzez ich sprzedaż, wynajem lub obciążenie hipoteką;
- f) „zamrożenie środków finansowych” oznacza zapobieganie wszelkim ruchom środków finansowych, ich przenoszeniu, zmianom, wykorzystaniu, dostępowi do nich lub dokonywaniu nimi transakcji w jakikolwiek sposób, który powodowałaby zmianę ich wielkości, wartości, lokalizacji, własności, posiadania, charakteru, przeznaczenia lub inną zmianę, która umożliwiłaby korzystanie z nich, w tym zarządzanie portfelem;

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

- g) „środki finansowe” oznaczają wszelkiego rodzaju aktywa finansowe i korzyści finansowe, w tym między innymi:
- (i) gotówkę, czeki, roszczenia pieniężne, weksle trasowane, przekazy pieniężne i inne instrumenty płatnicze;
 - (ii) depozyty złożone w instytucjach finansowych lub innych podmiotach, salda na rachunkach, długi i zobowiązania dłużne;
 - (iii) papiery wartościowe i instrumenty dłużne w obrocie publicznym lub niepublicznym, w tym akcje i udziały, certyfikaty reprezentujące papiery wartościowe, obligacje krótko- i długoterminowe, warranty, skrypty dłużne, kontrakty na instrumenty pochodne;
 - (iv) odsetki, dywidendy lub inne przychody z aktywów oraz wartości narosłe z tytułu aktywów lub wygenerowane przez te aktywa;
 - (v) kredyty, prawo do potrącenia, gwarancje, gwarancje należytego wykonania umowy lub inne zobowiązania finansowe;
 - (vi) akredytywy, konosamenty, kwity zastawne;
 - (vii) dokumenty poświadczające udział w środkach finansowych lub zasobach finansowych;
- h) „terytorium Unii” oznacza terytoria państw członkowskich, do których ma zastosowanie Traktat, na warunkach określonych w tym Traktacie, w tym ich przestrzeń powietrzną.

Artykuł 2

1. Zamraża się wszelkie środki finansowe i zasoby gospodarcze należące do osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów wymienionych w wykazie w załączniku I, należące do nich, będące ich własnością, znajdujące się w ich posiadaniu lub pod ich kontrolą.
2. Nie udostępnia się – bezpośrednio ani pośrednio – osobom fizycznym lub prawnym, podmiotom lub organom wymienionym w wykazie w załączniku I ani na ich rzecz żadnych środków finansowych ani zasobów gospodarczych.
3. W załączniku I zamieszcza się imiona i nazwiska, stosownie do ustaleń Rady zgodnie z art. 4 decyzji (WPZiB) 2021/1277:
 - a) osób fizycznych odpowiedzialnych za podważanie demokracji lub praworządności w Libanie poprzez którekolwiek z następujących działań:
 - (i) utrudnianie lub zakłócanie przebiegu demokratycznego procesu politycznego poprzez uporczywe blokowanie tworzenia rządu lub poprzez utrudnianie lub poważne zakłócanie przeprowadzenia wyborów;
 - (ii) utrudnianie lub zakłócanie realizacji planów zatwierdzonych przez władze libańskie i wspieranych przez odpowiednie podmioty międzynarodowe, w tym UE, mających na celu poprawę rozliczalności i dobrego zarządzania w sektorze publicznym lub realizację kluczowych reform gospodarczych, w tym w sektorze bankowym i sektorze finansowym oraz obejmujących przyjęcie przejrzystych i niedyskryminacyjnych przepisów dotyczących eksportu kapitału;
 - (iii) poważne nadużycia finansowe dotyczące funduszy publicznych w zakresie, w jakim dane czyny są objęte Konwencją Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji, oraz nieuprawniony wywóz kapitału;
 - b) osoby fizyczne lub prawne, podmioty lub organy powiązane z osobami wskazanymi na podstawie lit. a).

Artykuł 3

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 2 właściwe organy mogą zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub naudostępnienie niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, na warunkach, jakie uznają za stosowne, po ustaleniu, że dane środki finansowe lub zasoby gospodarcze są:
 - a) niezbędne do zaspokojenia podstawowych potrzeb osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów wymienionych w wykazie w załączniku I oraz członków rodzin pozostających na utrzymaniu takich osób fizycznych, w tym do dokonania płatności za żywność, płatności z tytułu najmu lub kredytu hipotecznego, płatności za leki i leczenie, płatności podatków, składek ubezpieczeniowych oraz opłat za usługi użyteczności publicznej;
 - b) przeznaczone wyłącznie na pokrycie uzasadnionych kosztów honorariów lub zwrotu poniesionych wydatków związanych z usługami prawniczymi;

- c) przeznaczone wyłącznie na pokrycie opłat lub należności za usługi polegające na zwykłym przechowywaniu lub utrzymywaniu zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych;
 - d) niezbędne do pokrycia nadzwyczajnych wydatków, pod warunkiem że odpowiedni właściwy organ powiadomił właściwe organy pozostałych państw członkowskich oraz Komisję o powodach, dla których uważa, że należy udzielić szczególne zezwolenia, co najmniej dwa tygodnie przed jego udzieleniem; lub
 - e) przedmiotem wpłaty na rachunek lub wypłaty z rachunku misji dyplomatycznej lub konsularnej lub organizacji międzynarodowej posiadającej immunitet na mocy prawa międzynarodowego, w zakresie, w jakim płatności te są przeznaczone na oficjalne cele misji dyplomatycznej lub konsularnej lub organizacji międzynarodowej.
2. Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o każdym zezwoleniu udzielonym na podstawie ust. 1 w terminie dwóch tygodni od jego udzielenia.

Artykuł 4

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 2 właściwe organy mogą zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub na udostępnienie niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, na warunkach, jakie uznają za stosowne, po ustaleniu, że przekazanie takich środków finansowych lub zasobów gospodarczych jest niezbędne do celów humanitarnych, takich jak świadczenie lub ułatwianie świadczenia pomocy, co obejmuje dostarczanie artykułów medycznych i żywności lub przewóz pracowników organizacji humanitarnej oraz udzielanie związanej z tym pomocy, lub też na potrzeby ewakuacji z Libanu.
2. Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o każdym zezwoleniu udzielonym na podstawie ust. 1 w terminie dwóch tygodni od jego udzielenia.

Artykuł 5

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 2 ust. 1 właściwe organy mogą zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, jeżeli spełnione są następujące warunki:
 - a) środki finansowe lub zasoby gospodarcze są przedmiotem orzeczenia arbitrażowego wydanego przed dniem, w którym osobę fizyczną lub prawną, podmiot lub organ, o których mowa w art. 2, wymieniono w wykazie w załączniku I, lub orzeczenia sądowego lub decyzji administracyjnej wydanych w Unii, lub orzeczenia sądowego wykonanego w danym państwie członkowskim, przed tym dniem lub później;
 - b) środki finansowe lub zasoby gospodarcze zostaną wykorzystane wyłącznie w celu zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim orzeczeniem lub taką decyzją lub uznanych za zasadne w takim orzeczeniu lub takiej decyzji, w granicach określonych przez mające zastosowanie przepisy ustawowe i wykonawcze regulujące prawa osób, którym takie roszczenia przysługują;
 - c) orzeczenie lub decyzja nie zostały wydane na korzyść osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu wymienionych w wykazie w załączniku I; oraz
 - d) uznanie orzeczenia lub decyzji nie jest sprzeczne z porządkiem publicznym danego państwa członkowskiego.
2. Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o każdym zezwoleniu udzielonym na podstawie ust. 1 w terminie dwóch tygodni od jego udzielenia.

Artykuł 6

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 2 ust. 1 i pod warunkiem że płatność dokonywana przez osobę fizyczną lub prawną, podmiot lub organ wymienione w wykazie w załączniku I jest należna z tytułu umowy lub porozumienia zawartych przez daną osobę fizyczną lub prawną, dany podmiot lub organ lub z tytułu zobowiązania powstałego dla danej osoby fizycznej lub prawnej, danego podmiotu lub organu, zanim daną osobę fizyczną lub prawną, dany podmiot lub organ wymieniono w wykazie w załączniku I, właściwe organy mogą zezwolić, na warunkach, jakie uznają za stosowne, na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, pod warunkiem że dany właściwy organ ustalił, że:
 - a) środki finansowe lub zasoby gospodarcze zostaną wykorzystane do dokonania płatności przez osobę fizyczną lub prawną, podmiot lub organ wymienione w wykazie w załączniku I; oraz
 - b) dokonanie płatności nie narusza art. 2 ust. 2.

2. Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o każdym zezwoleniu udzielonym na podstawie ust. 1 w terminie dwóch tygodni od jego udzielenia.

Artykuł 7

1. Art. 2 ust. 2 nie stoi na przeszkodzie temu, by instytucje finansowe lub kredytowe, które otrzymują środki finansowe przekazywane przez osoby trzecie na rachunek wymienionych w wykazie osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów, zapisywały te otrzymane środki w dobro zamrożonych rachunków, pod warunkiem że wszelkie dodatkowe kwoty, którymi uznano te rachunki, również podlegają zamrożeniu. Instytucja finansowa lub kredytowa niezwłocznie informuje odpowiedni właściwy organ o wszelkich takich transakcjach.

2. Art. 2 ust. 2 nie stosuje się do uznawania zamrożonych rachunków:

- a) odsetkami lub innymi dochodami z tych rachunków;
- b) płatnościami należnymi z tytułu umów, porozumień lub zobowiązań, które zostały zawarte lub powstały przed dniem zamieszczenia osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu, o których mowa w art. 2, w wykazie w załączniku I; lub
- c) płatnościami należnymi na podstawie orzeczenia sądowego, decyzji administracyjnej lub orzeczenia arbitrażowego wydanych w państwie członkowskim lub wykonalnych w danym państwie członkowskim,

pod warunkiem że wszelkie takie odsetki, inne dochody i płatności pozostają objęte środkami przewidzianymi w art. 2 ust. 1.

Artykuł 8

1. Bez uszczerbku dla mających zastosowanie przepisów dotyczących sprawozdawczości, poufności i tajemnicy zawodowej osoby fizyczne i prawne, podmioty i organy:

- a) dostarczają niezwłocznie wszelkie informacje, które ułatwiłyby przestrzeganie przepisów niniejszego rozporządzenia, takie jak informacje dotyczące rachunków i kwot zamrożonych zgodnie z art. 2 ust. 1, właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym te osoby fizyczne i prawne, podmioty lub organy mają miejsce zamieszkania lub siedzibę, i przekazują takie informacje Komisji, bezpośrednio albo za pośrednictwem państw członkowskich; oraz
- b) współpracują z właściwym organem przy weryfikacji informacji, o których mowa w lit. a).

2. Wszelkie dodatkowe informacje otrzymane bezpośrednio przez Komisję udostępnia się państwom członkowskim.

3. Wszelkie informacje przekazane lub otrzymane zgodnie z niniejszym artykułem wykorzystuje się jedynie w celu, w jakim je przekazano lub otrzymano.

Artykuł 9

Zakazuje się świadomego i umyślnego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest obejście środków, o których mowa w art. 2.

Artykuł 10

1. Osoby fizyczne lub prawne, podmioty lub organy lub ich dyrektorzy lub pracownicy dokonujący zamrożenia środków finansowych i zasobów gospodarczych lub odmawiający ich udostępnienia w dobrej wierze w przekonaniu, że działania takie są zgodne z niniejszym rozporządzeniem, nie ponoszą żadnej odpowiedzialności z tego tytułu, chyba że dowiedziono, że środki finansowe i zasoby gospodarcze zamrożono lub odmówiono ich udostępnienia na skutek niedbalstwa.

2. Osoby fizyczne lub prawne, podmioty lub organy nie ponoszą żadnej odpowiedzialności, jeżeli nie wiedziały i nie miały uzasadnionego powodu, by przypuszczać, że ich działania mogą naruszać środki określone w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 11

1. Zaspokojeniu nie podlegają żadne roszczenia w związku z umową lub transakcją, na których wykonanie mają wpływ, bezpośrednio lub pośrednio, w całości lub części, środki nałożone na podstawie niniejszego rozporządzenia, w tym roszczenia o naprawienie szkody lub wszelkie inne roszczenia tego rodzaju, takie jak roszczenia o odszkodowanie lub roszczenia wynikające z gwarancji, zwłaszcza roszczenia o przedłużenie terminu płatności lub o spłatę obligacji, gwarancji lub zabezpieczeń, w szczególności gwarancji finansowych lub zabezpieczeń finansowych, w dowolnej formie, jeżeli z takimi roszczeniami wystąpiły:

- a) osoby fizyczne lub prawne, podmioty lub organy wymienione w wykazie w załączniku I;
- b) osoby fizyczne lub prawne, podmioty lub organy działające za pośrednictwem lub w imieniu osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów, o których mowa w lit. a).

2. We wszelkich postępowaniach zmierzających do zaspokojenia roszczenia ciężar dowodu, że zaspokojenie roszczenia nie jest zakazane na podstawie ust. 1, spoczywa na osobie fizycznej lub prawnej, podmiocie lub organie, które dochodzą zaspokojenia tego roszczenia.

3. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla prawa osób fizycznych lub prawnych, podmiotów i organów, o których mowa w ust. 1, do przeprowadzenia kontroli sądowej w celu weryfikacji, czy niewykonanie zobowiązań umownych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem jest zgodne z prawem.

Artykuł 12

1. Komisja i państwa członkowskie informują się nawzajem o środkach zastosowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia i dzielą się wszelkimi innymi dostępnymi im istotnymi informacjami związanymi z niniejszym rozporządzeniem, w szczególności informacjami dotyczącymi:

- a) środków finansowych zamrożonych na podstawie art. 2 oraz zezwoleń udzielonych na podstawie art. 3, 4, 5 i 6;
- b) naruszeń przepisów i trudności z ich egzekwowaniem oraz wyroków wydanych przez sądy krajowe.

2. Państwa członkowskie natychmiast przekazują sobie oraz Komisji wszelkie inne dostępne im istotne informacje, które mogłyby mieć wpływ na skuteczne wykonanie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 13

1. W przypadku gdy Rada podejmie decyzję o objęciu osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu środkami, o których mowa w art. 2, dokonuje stosownych zmian załącznika I.

2. Rada przekazuje decyzję, o której mowa w ust. 1, wraz z uzasadnieniem umieszczenia w wykazie, danej osobie fizycznej lub prawnej, danemu podmiotowi lub danemu organowi bezpośrednio — jeżeli adres jest znany — albo w drodze opublikowania ogłoszenia, umożliwiając tej osobie fizycznej lub prawnej, takiemu podmiotowi lub takiemu organowi zgłoszenie uwag.

3. W przypadku gdy zostaną zgłoszone uwagi lub przedstawione istotne nowe dowody, Rada dokonuje przeglądu decyzji, o których mowa w ust. 1, i odpowiednio informuje daną osobę fizyczną lub prawną, dany podmiot lub dany organ.

4. Wykaz w załączniku I jest poddawany regularnym przeglądom, które odbywają się co najmniej raz na 12 miesięcy.

5. Komisja jest upoważniona do zmiany załącznika II na podstawie informacji przekazywanych przez państwa członkowskie.

Artykuł 14

1. W załączniku I zamieszcza się uzasadnienie umieszczenia w wykazie osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów.

2. W załączniku I zamieszcza się informacje, które są niezbędne do zidentyfikowania danych osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów, o ile informacje te są dostępne. W przypadku osób fizycznych informacje takie mogą obejmować: imiona i nazwiska oraz pseudonimy, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numer paszportu i numer dowodu tożsamości, płeć, adres, jeżeli jest znany, oraz funkcję lub zawód. W przypadku osób prawnych, podmiotów lub organów informacje takie mogą obejmować: nazwy, miejsce i datę rejestracji, numer ewidencyjny i miejsce prowadzenia działalności.

Artykuł 15

1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące kar mających zastosowanie w przypadkach naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia oraz wprowadzają wszelkie środki niezbędne do zapewnienia ich stosowania. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne oraz odstrasżające.
2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o przepisach, o których mowa w ust. 1, niezwłocznie po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia oraz powiadamiają ją o wszelkich późniejszych zmianach tych przepisów.

Artykuł 16

1. Rada, Komisja i Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwany dalej „Wysokim Przedstawicielem”) przetwarzają dane osobowe w celu realizacji zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia. Do zadań tych należy:
 - a) w przypadku Rady: przygotowywanie oraz wprowadzanie zmian do załącznika I;
 - b) w przypadku Wysokiego Przedstawiciela: przygotowywanie zmian do załącznika I;
 - c) w przypadku Komisji:
 - (i) uwzględnianie treści załącznika I w publicznie dostępnym elektronicznym skonsolidowanym wykazie osób, grup i podmiotów podlegających sankcjom finansowym Unii oraz na publicznie dostępnej interaktywnej mapie sankcji;
 - (ii) przetwarzanie informacji na temat skutków, jakie wywierają środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, takich jak wartość zamrożonych środków finansowych i informacje o zezwoleniach udzielonych przez właściwe organy.
2. Rada, Komisja i Wysoki Przedstawiciel mogą przetwarzać w stosownych przypadkach odpowiednie dane dotyczące przestępstw popełnionych przez osoby fizyczne wymienione w wykazie, wyroków skazujących takie osoby lub środków bezpieczeństwa dotyczących takich osób, jedynie w zakresie, w jakim przetwarzanie to jest niezbędne do przygotowania załącznika I.
3. Do celów niniejszego rozporządzenia Rada, służba Komisji wymieniona w załączniku II do niniejszego rozporządzenia i Wysoki Przedstawiciel zostają wyznaczeni jako „administrator” w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia (UE) 2018/1725 w celu zapewnienia, by zainteresowane osoby fizyczne mogły wykonywać swoje prawa zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1725.

Artykuł 17

1. Państwa członkowskie wyznaczają właściwe organy, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, i podają ich nazwy na stronach internetowych wymienionych w załączniku II. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich zmianach adresów swoich stron internetowych wymienionych w załączniku II.
2. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji swoje właściwe organy, w tym dane kontaktowe tych właściwych organów, niezwłocznie po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, oraz powiadamiają ją o wszelkich późniejszych zmianach.
3. W przypadku gdy w niniejszym rozporządzeniu przewidziano wymóg powiadamiania, informowania lub innego porozumiewania się z Komisją, na potrzeby takiego porozumiewania się stosuje się adres i inne dane kontaktowe wskazane w załączniku II.

Artykuł 18

Niniejsze rozporządzenie stosuje się:

- a) na terytorium Unii, w tym także w jej przestrzeni powietrznej;
- b) na pokładach wszelkich statków powietrznych lub jednostek pływających podlegających jurysdykcji państwa członkowskiego;
- c) wobec każdej osoby fizycznej będącej obywatelem jednego z państw członkowskich, przebywającej na terytorium Unii lub poza nim;
- d) wobec każdej osoby prawnej, każdego podmiotu lub organu, na terytorium Unii lub poza nim, zarejestrowanych lub utworzonych na mocy prawa państwa członkowskiego;

- e) wobec każdej osoby prawnej, każdego podmiotu lub organu w odniesieniu do wszelkiego rodzaju działalności gospodarczej prowadzonej całkowicie lub częściowo w Unii.

Artykuł 19

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 lipca 2021 r.

W imieniu Rady
G. DOVŽAN
Przewodniczący

—

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów, o których mowa w art. 2

[...]

—

ZAŁĄCZNIK II

Strony internetowe zawierające informacje o właściwych organach oraz adres na potrzeby powiadomień kierowanych do Komisji

BELGIA

https://diplomatie.belgium.be/en/policy/policy_areas/peace_and_security/sanctions

BUŁGARIA

<https://www.mfa.bg/en/101>

CZECHY

www.financnianalytickyrad.cz/mezinarodni-sankce.html

DANIA

<http://um.dk/da/Udenrigspolitik/folkeretten/sanktioner/>

NIEMCY

<http://www.bmwi.de/DE/Themen/Aussenwirtschaft/aussenwirtschaftsrecht,did=404888.html>

ESTONIA

http://www.vm.ee/est/kat_622/

IRLANDIA

<http://www.dfa.ie/home/index.aspx?id=28519>

GRECJA

<http://www.mfa.gr/en/foreign-policy/global-issues/international-sanctions.html>

HISZPANIA

<http://www.exteriores.gob.es/Portal/en/PoliticaExteriorCooperacion/GlobalizacionOportunidadesRiesgos/Paginas/SancionesInternacionales.aspx>

FRANCJA

<http://www.diplomatie.gouv.fr/fr/autorites-sanctions/>

CHORWACJA

<http://www.mvep.hr/sankcije>

WŁOCHY

https://www.esteri.it/mae/it/politica_estera/politica_europea/misure_deroghe

CYPR

http://www.mfa.gov.cy/mfa/mfa2016.nsf/mfa35_en/mfa35_en?OpenDocument

ŁOTWA

<http://www.mfa.gov.lv/en/security/4539>

LITWA

<http://www.urm.lt/sanctions>

LUKSEMBURG

<https://maee.gouvernement.lu/fr/directions-du-ministere/affaires-europeennes/organisations-economiques-int/mesures-restrictives.html>

WĘGRY

<https://kormany.hu/kulgazdasagi-es-kulugyminiszterium/ensz-eu-szankcios-tajekoztato>

MALTA

<https://foreignaffairs.gov.mt/en/Government/SMB/Pages/Sanctions-Monitoring-Board.aspx>

NIDERLANDY

<https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/internationale-sancties>

AUSTRIA

http://www.bmeia.gv.at/view.php3?f_id=12750&LNG=en&version=

POLSKA

<https://www.gov.pl/web/dyplomacja>

PORTUGALIA

<http://www.portugal.gov.pt/pt/ministerios/mne/quero-saber-mais/sobre-o-ministerio/medidas-restritivas/medidas-restritivas.aspx>

RUMUNIA

<http://www.mae.ro/node/1548>

SŁOWENIA

http://www.mzz.gov.si/si/omejevalni_ukrepi

SŁOWACJA

https://www.mzv.sk/europske_zalezitosti/europske_politiky-sankcie_eu

FINLANDIA

<http://formin.finland.fi/kvyhteisty/pakotteet>

SZWECJA

<http://www.ud.se/sanktioner>

Adres na potrzeby powiadomień kierowanych do Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Financial Stability, Financial Services and Capital Markets Union (DG FISMA)
Rue de Spa 2
1049 Brussels, Belgium
E-mail: relex-sanctions@ec.europa.eu

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) 2021/1276**z dnia 30 lipca 2021 r.****wykonujące rozporządzenie (UE) 2019/1716 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Nikaragui**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2019/1716 z dnia 14 października 2019 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Nikaragui ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 14 października 2019 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) 2019/1716 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Nikaragui.
- (2) W dniu 10 czerwca 2021 r. Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwany dalej „Wysokim Przedstawicielem”) wydał w imieniu Unii oświadczenie, w którym potępił działania władz Nikaragui wymierzone w partie opozycyjne, media, dziennikarzy i innych pracowników mediów, w obrońców praw człowieka i społeczeństwo obywatelskie, w tym poprzez systemowe zatrzymania i aresztowania potencjalnych kandydatów na prezydenta oraz przywódców opozycji. Wysoki Przedstawiciel wskazał, że w związku z sytuacją w Nikaragui Unia jest gotowa do wykorzystania wszelkich dostępnych instrumentów, w tym nałożenia dodatkowych środków ograniczających.
- (3) W związku z utrzymującą się poważną sytuacją w Nikaragui do wykazu osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów objętych środkami ograniczającymi zamieszczonego w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2019/1716 należy wpisać osiem osób.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do rozporządzenia (UE) 2019/1716,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (UE) 2019/1716 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 lipca 2021 r.

W imieniu Rady
G. DOVŽAN
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 262 z 15.10.2019, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Następujące osoby dodaje się do wykazu osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów zamieszczonego w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2019/1716:

	Imię i nazwisko	Informacje identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data umieszczenia w wykazie
„7.	Rosario María MURILLO ZAMBRANA Alias: Rosario María MURILLO DE ORTEGA	Stanowisko(a): wiceprezydent Republiki Nikaragui (od 2017 r.), żona prezydenta Daniela Ortegi Data urodzenia: 22 czerwca 1951 r. Miejsce urodzenia: Managua, Nikaragua Płeć: kobieta Obywatelstwo: Nikaragua Numer paszportu: A00000106 (Nikaragua)	Wiceprezydent Nikaragui, pierwsza dama Nikaragui i przywódczyni młodzieżowej organizacji sandinistów. Według prezydenta Daniela Ortegi Rosario María Murillo Zambrana dzieli z nim władzę po połowie. Odgrywała ona instrumentalną rolę w zachęcaniu i uzasadnianiu represji wymierzonych wobec demonstracji opozycji, prowadzonych przez nikaraguańską policję państwową w 2018 r. W czerwcu 2021 r. publicznie groziła nikaraguańskiej opozycji i dyskredytowała niezależnych dziennikarzy. Jest zatem odpowiedzialna za poważne naruszenia praw człowieka, za represjonowanie społeczeństwa obywatelskiego i demokratycznej opozycji oraz za podważanie demokracji w Nikaragui.	2.8.2021
8.	Gustavo Eduardo PORRAS CORTÉS	Stanowisko(a): przewodniczący Zgromadzenia Narodowego Republiki Nikaragui (od stycznia 2017 r.) Data urodzenia: 11 października 1954 r. Miejsce urodzenia: Managua, Nikaragua Płeć: mężczyzna Obywatelstwo: Nikaragua	Przewodniczący Zgromadzenia Narodowego Nikaragui od stycznia 2017 r. i członek władz krajowych Sandinistowskiego Narodowego Frontu Wyzwolenia (FSLN) od 1996 r. Jako przewodniczący Zgromadzenia Narodowego Nikaragui odpowiada za promowanie przyjęcia kilku represyjnych aktów prawnych, m.in. ustawy o amnestii, która eliminuje wszelkie postępowania wobec sprawców rozległych naruszeń praw człowieka dokonanych w 2018 r., oraz ustaw podważających wolność i proces demokratyczny w Nikaragui. Jest on zatem odpowiedzialny za represjonowanie społeczeństwa obywatelskiego i demokratycznej opozycji, a także za poważne podważanie demokracji i praworządności w Nikaragui.	2.8.2021
9.	Juan Antonio VALLE VALLE	Stanowisko(a): czołowy członek policji krajowej Nikaragui Stopień: generał/starszy komisarz Data urodzenia: 4 maja 1963 r. Miejsce urodzenia: Matagalpa, Nikaragua Płeć: mężczyzna Obywatelstwo: Nikaragua	Jako czołowy członek policji krajowej Nikaragui w stopniu starszego komisarza (drugi najwyższy stopień) i zajmujący czołowe stanowisko w policji w Managui, Juan Antonio Valle Valle jest odpowiedzialny za powtarzające się akty brutalności policji i nadmierne użycie siły powodujące śmierć setek cywilów, za arbitralne aresztowania i zatrzymania, pogwałcenia wolności wypowiedzi i za niedopuszczanie do demonstrowania przeciw rządowi. Jest zatem odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka oraz za represjonowanie społeczeństwa obywatelskiego i demokratycznej opozycji w Nikaragui.	2.8.2021

	Imię i nazwisko	Informacje identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data umieszczenia w wykazie
10.	Ana Julia GUIDO OCHOA Alias: Ana Julia GUIDO DE ROMERO	Stanowisko(a): prokurator Generalny Republiki Nikaragui Data urodzenia: 16 lutego 1959 r. Miejsce urodzenia: Matagalpa, Nikaragua Płeć: kobieta Obywatelstwo: Nikaragua	Jako prokurator generalna – najwyższej rangi urzędnik cywilny w prokuraturze – Ana Julia Guido Ochoa, lojalna wobec reżimu Daniela Ortegi, jest odpowiedzialna za politycznie umotywowane stawianie w stan oskarżenia licznych protestujących i członków opozycji politycznej. Utworzyła wyspecjalizowaną jednostkę, która fabrykowała zarzuty wobec protestujących i wysuwała przeciw nim oskarżenia. Jest ponadto odpowiedzialna za dyskwalifikację ze sprawowania urzędu publicznego głównego kandydata opozycji w wyborach. Jest zatem odpowiedzialna za poważne naruszenia praw człowieka oraz za represjonowanie społeczeństwa obywatelskiego i demokratycznej opozycji oraz za podważanie demokracji i praworządności w Nikaragui.	2.8.2021
11.	Fidel de Jesús DOMÍNGUEZ ÁLVAREZ	Stanowisko(a): szef policji w Leon, komisarz generalny policji krajowej Data urodzenia: 21 marca 1960 r. Płeć: mężczyzna Obywatelstwo: Nikaragua	Jako szef policji w Leon od 23 sierpnia 2018 r. Fidel de Jesús Domínguez Álvarez jest odpowiedzialny za liczne poważne naruszenia praw człowieka, w szczególności za arbitralne aresztowania i zatrzymania, w tym porwania członków rodziny opozycjonisty politycznego, nadmierne użycie siły i naruszenia wolności wypowiedzi i wolności mediów. Jest zatem odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka oraz za represjonowanie społeczeństwa obywatelskiego i demokratycznej opozycji.	2.8.2021
12.	Alba Luz RAMOS VANEGAS	Stanowisko(a): prezes Sądu Najwyższego Republiki Nikaragui Data urodzenia: 3 czerwca 1949 r. Płeć: kobieta Obywatelstwo: Nikaragua Numer paszportu: A0009864 (Nikaragua)	Jako prezes Sądu Najwyższego Republiki Nikaragui jest ona odpowiedzialna za instrumentalizację sądownictwa z korzyścią dla interesów reżimu Daniela Ortegi poprzez selektywną kryminalizację działań opozycyjnych, utrwalając naruszenia prawa do rzetelnego procesu sądowego, arbitralne aresztowania oraz dyskwalifikację partii politycznych i kandydatów opozycji. Jest zatem odpowiedzialna za poważne naruszenia praw człowieka, za represjonowanie społeczeństwa obywatelskiego i demokratycznej opozycji oraz za poważne podważanie praworządności w Nikaragui.	2.8.2021
13.	Juan Carlos ORTEGA MURILLO	Stanowisko(a): dyrektor Canal 8 i Difuso Comunicaciones. Przywódca ruchu sandinistów 4 maja, syn prezydenta i wiceprezydent Republiki Nikaragui Data urodzenia: 17 października 1982 r. Obywatelstwo: Nikaragua	Syn prezydenta Daniela Ortegi i pierwszej damy i wiceprezydent Rosario Murillo. Dyrektor Canal 8 – jednej z głównych stacji telewizyjnych zajmujących się propagandą – i przywódca ruchu sandinistów 4 maja. W swojej funkcji przyczynił się do ograniczenia wolności wypowiedzi i wolności mediów. Publicznie groził nikaraguańskim biznesmenom sprzeciwiającym się reżimowi Daniela Ortegi. Jest zatem odpowiedzialny za podważanie demokracji i represjonowanie społeczeństwa obywatelskiego w Nikaragui. Ponieważ jest synem wiceprezydent Rosario Murillo, jest powiązany z osobami odpowiedzialnymi za poważne naruszenia praw człowieka i represjonowanie społeczeństwa obywatelskiego w Nikaragui.	2.8.2021

	Imię i nazwisko	Informacje identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data umieszczenia w wykazie
14.	Bayardo ARCE CASTAÑO	Stanowisko(a): doradca gospodarczy prezydenta Republiki Nikaragui Data urodzenia: 21 marca 1950 r. Płeć: mężczyzna Obywatelstwo: Nikaragua	Jako doradca gospodarczy prezydenta Daniela Ortegi, Bayardo Arce Castaño ma istotny wpływ na politykę reżimu. Jest zatem powiązany z osobami odpowiedzialnymi za poważne naruszenia praw człowieka w Nikaragui. Popierał opracowanie ustawodawstwa niedopuszczającego kandydatów opozycji do udziału w wyborach. Jest zatem odpowiedzialny za represjonowanie społeczeństwa obywatelskiego i demokratycznej opozycji w Nikaragui.	2.8.2021”

DECYZJE

DECYZJA RADY (WPZiB) 2021/1277

z dnia 30 lipca 2021 r.

w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libanie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) 7 grudnia 2020 r. Rada przyjęła konkluzje, w których z rosnącym zaniepokojeniem odnotowała, że poważny kryzys finansowy, gospodarczy, społeczny i polityczny, który ugruntował się w Libanie, nadal pogłębiał się w poprzednich miesiącach, a z powodu rosnących trudności w tym kraju najbardziej cierpi ludność libańska.
- (2) Rada podkreśliła pilną potrzebę realizacji reform przez władze Libanu, by odbudować zaufanie społeczności międzynarodowej. Zadeklarowała, że Unia jest gotowa wspierać reformy, lecz za sam proces reform musi odpowiadać Liban. Rada zaapelowała do władz Libanu o realizację ich wcześniejszych zobowiązań, w tym podjętych w kontekście konferencji CEDRE w kwietniu 2018 r., mających poparcie Międzynarodowej Grupy Wsparcia (ISG) Libanu (w której skład wchodzi Organizacja Narodów Zjednoczonych oraz rządy Chin, Francji, Niemiec, Włoch, Federacji Rosyjskiej, Zjednoczonego Królestwa i Stanów Zjednoczonych, a także Unia Europejska i Liga Państw Arabskich) oraz innych członków społeczności międzynarodowej (w tym Banku Światowego i Międzynarodowego Funduszu Walutowego). Rada wezwała także władze Libanu do pilnej realizacji reform na podstawie porozumień osiągniętych w następstwie wybuchu z 4 sierpnia 2020 r. przez wszystkich przywódców politycznych w Libanie, by wspierać reformy ponad podziałami politycznymi. Reformy te obejmują w szczególności istotne i dogłębne reformy gospodarcze i z zakresu rządzenia, w celu przywrócenia stabilności gospodarczej, poprawy świadczenia usług publicznych, zajęcia się rosnącym ubóstwem, zmniejszenia nierówności, zrównoważenia finansów publicznych, przywrócenia wiarygodności sektora finansowego, zagwarantowania niezależności sądownictwa, zapewnienia poszanowania praw człowieka i praworządności, walki z korupcją i spełnienia uzasadnionych, pokojowo wyrażanych aspiracji obywateli Libanu. Rada wyraziła także poparcie dla ram reform, odbudowy i rekonstrukcji na rzecz „odbudowy lepszego Libanu”, którym przyświecają zasady przejrzystości, inkluzywności i rozliczalności.
- (3) Ramy reform, odbudowy i rekonstrukcji, zainaugurowane przez Unię, ONZ i Bank Światowy w grudniu 2020 r., są współzarządzane przez rząd Libanu. Dodatkowo plan naprawy finansowej z kwietnia 2020 r. został zatwierdzony przez libańską radę ministrów i pozytywnie przyjęty przez społeczność międzynarodową. Ponadto, we wspólnym oświadczeniu z 23 września 2020 r. ISG z zadowoleniem przyjął wypracowane przez wszystkich libańskich przywódców politycznych porozumienie w sprawie kompleksowego planu reform, wraz z harmonogramem, zgodnie z ich wcześniejszymi zobowiązaniami, w tym podjętymi w kontekście konferencji CEDRE w 2018 r., mającymi poparcie ISG oraz innych członków społeczności międzynarodowej.
- (4) W konkluzjach z 7 grudnia 2020 r. Rada w dalszym ciągu apelowała do rządu tymczasowego sprawującego swoją funkcję od sierpnia 2020 r. o szybkie i zdecydowane działanie w ramach swoich konstytucyjnych ograniczeń, ale odnotowała, że program mający pełne poparcie parlamentu libańskiego, obejmujący konkretne, wiarygodne i obwarowane terminami zobowiązania mające na celu zaradzenie trudnościom Libanu może w pełni realizować wyłącznie funkcjonujący rząd. Dlatego zaapelowała do wszystkich zainteresowanych stron i sił politycznych w Libanie o poparcie dla pilnego utworzenia w tym kraju ukierunkowanego na realizację celów, wiarygodnego i rozliczalnego rządu, zdolnego do realizacji niezbędnych reform.

- (5) Od 7 grudnia 2020 r. Rada wielokrotnie wyrażała poważne zaniepokojenie pogarszającą się sytuacją w Libanie. Pomimo wielokrotnych apeli Unii i innych odpowiednich podmiotów międzynarodowych do libańskich sił politycznych i zainteresowanych stron o to, by działały w narodowym interesie i przestały opóźniać tworzenie w pełni umocowanego rządu zdolnego zaspokoić pilne potrzeby kraju i zrealizować kluczowe reformy, nie poczyniono postępów w procesie formowania rządu. Od ustąpienia poprzedniego rządu w sierpniu 2020 r. upłynęło ponad jedenaście miesięcy, a dziewięć miesięcy – od wyznaczenia przez parlament libański nowego kandydata na premiera w październiku 2020 r., który wycofał swoją kandydaturę w lipcu 2021 r.
- (6) Tymczasem sytuacja gospodarcza, społeczna i humanitarna w Libanie stale się pogarsza, a ludność nadal cierpi. W Lebanon Economic Monitor opublikowanym w czerwcu 2021 r. Bank Światowy stwierdził, że Liban dotknęła poważna i przedłużająca się depresja gospodarcza, która może zostać uznana za jeden z najpoważniejszych kryzysów na świecie od połowy XIX w. Bank Światowy określił ten kryzys jako „zamierzoną depresję”, ponieważ – ze względu na brak konsensusu politycznego co do skutecznych inicjatyw strategicznych – reakcje polityczne były nieadekwatne. Bank Światowy stwierdził, że prawdopodobnie ponad połowa ludności żyje poniżej krajowego progu ubóstwa, stopa bezrobocia rośnie, a coraz większy odsetek gospodarstw domowych ma trudności z dostępem do podstawowych usług, w tym opieki zdrowotnej. Bank Światowy zauważył, że gwałtowne pogorszenie się sytuacji w zakresie podstawowych usług będzie miało długoterminowe skutki, takie jak masowa migracja, utrata możliwości uczenia się, zły stan zdrowia społeczeństwa i brak odpowiednich siatek bezpieczeństwa. Bank Światowy oszacował, że trwałe szkody w kapitale ludzkim będą bardzo trudne do naprawienia i że być może właśnie to sprawia, że kryzys w Libanie jest tak wyjątkowy w porównaniu z innymi kryzysami na świecie. Bank Światowy zauważa ponadto, że coraz trudniejsze warunki społeczno-gospodarcze mogą doprowadzić do systemowych zapaści na skalę krajową i że rosną obawy związane z możliwością wystąpienia niepokojów społecznych przy jednoczesnym braku wyraźnych perspektyw wyjścia z kryzysu.
- (7) Ludność libańska płaci wyjątkowo wysoką cenę za bierność libańskich przywódców politycznych. Obecny kryzys gospodarczy, społeczny, humanitarny i polityczny stanowi poważne zagrożenie dla stabilności i bezpieczeństwa Libanu, co może mieć konsekwencje dla stabilności i bezpieczeństwa całego regionu.
- (8) Unia jest gotowa wykorzystać wszystkie swoje instrumenty polityczne, aby przyczynić się do trwałego wyjścia z obecnego kryzysu i reagować na dalsze pogarszanie się stanu demokracji i praworządności oraz sytuacji gospodarczej, społecznej i humanitarnej w Libanie. Ze względu na powagę sytuacji należy przyjąć ramy dla ukierunkowanych środków ograniczających skierowanych przeciwko osobom fizycznym odpowiedzialnym za podważanie demokracji lub praworządności w Libanie oraz powiązanych z nimi osobom fizycznym lub prawnym, podmiotom lub organom.
- (9) Takie ukierunkowane środki ograniczające będą służyć realizacji celów wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa określonych w art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) oraz przyczynią się do działań Unii służących umacnianiu i wspieraniu demokracji, praworządności, praw człowieka i zasad prawa międzynarodowego, zgodnie z art. 21 ust. 2 lit. b) TUE. Ich stosowanie musi być zgodne z art. 3 ust. 5 TUE, w szczególności poprzez przyczynianie się do pokoju i bezpieczeństwa, solidarności i wzajemnego szacunku między narodami, ochrony praw człowieka, a także do ścisłego przestrzegania i rozwijania prawa międzynarodowego, w tym poszanowania zasad Karty Narodów Zjednoczonych.
- (10) Zagrożeniem dla demokracji i praworządności są osoby, które utrudniają lub zakłócają przebieg demokratycznego procesu politycznego poprzez uporczywe blokowanie tworzenia rządu lub poprzez utrudnianie lub poważne zakłócanie przeprowadzenia wyborów, w tym w szczególności zbliżających się wyborów powszechnych w Libanie zaplanowanych na maj 2022 r. Te osoby forsują swoje własne interesy, zarówno osobiste, jak i partykularne interesy swojej społeczności lub grupy politycznej, ze szkodą dla interesu publicznego Libanu, w szczególności poprzez próby nadużycia zasad regulujących stowarzyszenie sił politycznych w celu utworzenia rządu, aby zablokować utworzenie nowego rządu i utrzymać *status quo*. Działania zagrażające demokracji i praworządności mogą obejmować utrudnianie lub zakłócanie przeprowadzenia wyborów.
- (11) Zagrożeniem dla demokracji i praworządności są również osoby, które utrudniają realizację planów wspieranych przez odpowiednie podmioty międzynarodowe mających na celu poprawę rozliczalności i dobrego zarządzania w sektorze publicznym lub realizację kluczowych reform gospodarczych, w tym w sektorze bankowym i finansowym. Są to

w szczególności reformy, do których zobowiązały się władze libańskie i które cieszą się poparciem Unii i innych odpowiednich podmiotów międzynarodowych. Doszło do całkowitego niepowodzenia w zakresie realizacji tych reform i podjęcia wystarczających wiarygodnych działań w celu zwalczania korupcji i uchylania się od opodatkowania, przyjęcia ustawy o kontroli kapitału oraz podjęcia innych działań gwarantujących zarówno przejrzystość, jak i pełną rozliczalność wobec ludności libańskiej.

- (12) Zagrożeniem dla demokracji i praworządności są również osoby, które dopuszczają się poważnych nadużyć finansowych, w tym korupcji i nieuprawnionego wywozu kapitału. Nadużycia finansowe w systemie politycznym i instytucjonalnym są problemem systemowym leżącym u podstaw obecnego kryzysu gospodarczego, społecznego, humanitarnego i politycznego. Podmioty zaangażowane w nadużycia finansowe lub czerpiące z nich osobiste korzyści ponoszą główną odpowiedzialność za fatalną sytuację społeczno-gospodarczą i humanitarną, w jakiej znajduje się ludność libańska.
- (13) Rada przypomina, że Liban jest Stroną Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji z 31 października 2003 r. oraz że libańskie władze podjęły też zobowiązania na rzecz walki z korupcją; uczyniły to w szczególności w ramach konferencji CEDRE w 2018 r., planu naprawy finansowej z kwietnia 2020 r. i kompleksowego planu reform z września 2020 r.
- (14) Unia powinna podjąć dalsze działania, aby wprowadzić w życie niektóre środki,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Państwa członkowskie przyjmują środki niezbędne do uniemożliwienia wjazdu na ich terytoria lub przejazdu przez te terytoria:

- a) osób fizycznych odpowiedzialnych za podważanie demokracji lub praworządności w Libanie poprzez którekolwiek z następujących działań:
 - (i) utrudnianie lub zakłócanie przebiegu demokratycznego procesu politycznego poprzez uporczywe blokowanie tworzenia rządu lub poprzez utrudnianie lub poważne zakłócanie przeprowadzenia wyborów;
 - (ii) utrudnianie lub zakłócanie realizacji planów zatwierdzonych przez władze libańskie i wspieranych przez odpowiednie podmioty międzynarodowe, w tym Unię, mających na celu poprawę rozliczalności i dobrego zarządzania w sektorze publicznym lub realizację kluczowych reform gospodarczych, w tym w sektorze bankowym i finansowym oraz obejmujących przyjęcie przejrzystych i niedyskryminacyjnych przepisów dotyczących eksportu kapitału;
 - (iii) poważne nadużycia finansowe dotyczące funduszy publicznych w zakresie, w jakim dane czyny są objęte Konwencją Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji oraz nieuprawniony wywóz kapitału;
- b) osób fizycznych powiązanych z osobami wskazanymi na podstawie lit. a);

zgodnie z wykazem w załączniku.

Plany, o których mowa w lit. a) ppkt (ii), to plany reform przedstawione na konferencji CEDRE w 2018 r., w planie naprawy finansowej z kwietnia 2020 r., w kompleksowym planie reform z września 2020 r. i w ramach reform, odbudowy i rekonstrukcji na rzecz Libanu z grudnia 2020 r.

2. Ust. 1 nie zobowiązuje państwa członkowskiego do odmówienia własnym obywatelom wjazdu na swoje terytorium.
3. Ust. 1 pozostaje bez uszczerbku dla przypadków, w których państwo członkowskie jest związane zobowiązaniami na mocy prawa międzynarodowego, a mianowicie:
 - a) jako państwo przyjmujące międzynarodową organizację międzyrządową;
 - b) jako państwo przyjmujące międzynarodową konferencję zwołaną przez Organizację Narodów Zjednoczonych lub pod auspicjami tej organizacji;

- c) na mocy umowy wielostronnej przyznającej przywileje i immunitety; lub
 - d) na podstawie traktatu pojednawczego (traktatu laterańskiego) z 1929 r. zawartego między Stolicą Apostolską (Państwem Watykańskim) a Włochami.
4. Ust. 3 stosuje się również w przypadkach, gdy państwo członkowskie jest państwem przyjmującym Organizację Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE).
5. Rada musi być należycie informowana o wszystkich przypadkach udzielenia przez państwo członkowskie zwolnienia na podstawie ust. 3 lub 4.
6. Państwa członkowskie mogą udzielić zwolnienia ze środków nałożonych na podstawie ust.1 w przypadkach, gdy podróż jest uzasadniona pilną potrzebą humanitarną lub uczestnictwem w posiedzeniach międzyrządowych lub posiedzeniach wspieranych przez Unię lub posiedzeniach, których gospodarzem jest Unia, lub w posiedzeniach, których gospodarzem jest państwo członkowskie sprawujące przewodnictwo w OBWE, podczas których prowadzony jest dialog polityczny bezpośrednio propagujący polityczne cele środków ograniczających, w tym demokrację i praworządność w Libanie.
7. Państwa członkowskie mogą też udzielić zwolnienia ze środków nałożonych na podstawie ust. 1 w przypadku, gdy wjazd lub przejazd jest niezbędny do przeprowadzenia postępowania sądowego.
8. Państwo członkowskie zamierzające udzielić zwolnienia, o którym mowa w ust. 6 lub 7, powiadamia o tym Radę na piśmie. Zwolnienia uznaje się za udzielone, chyba że państwo członkowskie wnieś pisemny sprzeciw w terminie dwóch dni roboczych od otrzymania powiadomienia o proponowanym zwolnieniu. W przypadku gdy państwo członkowskie wnieś sprzeciw, Rada może, stanowiąc większością kwalifikowaną, postanowić o udzieleniu zaproponowanego zwolnienia.
9. W przypadku gdy państwo członkowskie zezwala na podstawie ust. 3, 4, 6 lub 7 na wjazd na swoje terytorium lub przejazd przez swoje terytorium osób wymienionych w wykazie w załączniku, zezwolenie jest ściśle ograniczone do celu, w jakim zostało udzielone, i do osób, których bezpośrednio dotyczy.

Artykuł 2

1. Zamraża się wszelkie środki finansowe i zasoby gospodarcze należące do lub będące własnością, znajdujące się w posiadaniu lub pod kontrolą:
- a) osób fizycznych odpowiedzialnych za podważanie demokracji lub praworządności w Libanie poprzez którekolwiek z następujących działań:
 - (i) utrudnianie lub zakłócanie przebiegu demokratycznego procesu politycznego poprzez uporczywe blokowanie tworzenia rządu lub poprzez utrudnianie lub poważne zakłócanie przeprowadzenia wyborów;
 - (ii) utrudnianie lub zakłócanie realizacji planów zatwierdzonych przez władze libańskie i wspieranych przez odpowiednie podmioty międzynarodowe, w tym Unię, mających na celu poprawę rozliczalności i dobrego zarządzania w sektorze publicznym lub realizację kluczowych reform gospodarczych, w tym w sektorze bankowym i finansowym oraz obejmujących przyjęcie przejrzystych i niedyskryminacyjnych przepisów dotyczących eksportu kapitału;
 - (iii) poważne nadużycia finansowe dotyczące funduszy publicznych w zakresie, w jakim dane czyny są objęte Konwencją Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji oraz nieuprawniony wywóz kapitału;
 - b) osób fizycznych lub prawnych powiązanych z osobami wskazanymi na podstawie lit. a);

zgodnie z wykazem w załączniku.

Plany, o których mowa w lit. a) ppkt (ii), to plany reform przedstawione na konferencji CEDRE w 2018 r., w planie naprawy finansowej z kwietnia 2020 r., w kompleksowym planie reform z września 2020 r. i w ramach reform, odbudowy i rekonstrukcji na rzecz Libanu z grudnia 2020 r.

2. Nie udostępnia się – bezpośrednio ani pośrednio – osobom fizycznym lub prawnym, podmiotom lub organom wymienionym w wykazie w załączniku ani na ich rzecz żadnych środków finansowych ani zasobów gospodarczych.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 właściwe organy państw członkowskich mogą zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub na udostępnienie niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, na warunkach, jakie uznają za stosowne, po ustaleniu, że dane środki finansowe lub zasoby gospodarcze są:

- a) niezbędne do zaspokojenia podstawowych potrzeb osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów wymienionych w wykazie w załączniku oraz członków rodzin pozostających na utrzymaniu takich osób fizycznych, w tym do dokonania płatności za żywność, płatności z tytułu najmu lub kredytu hipotecznego, płatności za leki i leczenie, płatności podatków, składek ubezpieczeniowych oraz opłat za usługi użyteczności publicznej;
- b) przeznaczone wyłącznie na pokrycie uzasadnionych kosztów honorariów i zwrotu poniesionych wydatków związanych z usługami prawniczymi;
- c) przeznaczone wyłącznie na pokrycie opłat lub należności za usługi polegające na zwykłym przechowywaniu lub utrzymywaniu zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych;
- d) niezbędne do pokrycia nadzwyczajnych wydatków, pod warunkiem że właściwy organ powiadomił właściwe organy pozostałych państw członkowskich oraz Komisję o powodach, dla których uważa, że należy udzielić szczególnego zezwolenia, co najmniej dwa tygodnie przed jego udzieleniem; lub
- e) przedmiotem wpłaty na rachunek lub wypłaty z rachunku misji dyplomatycznej lub konsularnej lub organizacji międzynarodowej posiadającej immunitet na mocy prawa międzynarodowego, w zakresie, w jakim płatności te są przeznaczone na oficjalne cele misji dyplomatycznej lub konsularnej lub organizacji międzynarodowej.

Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o każdym zezwoleniu udzielonym na podstawie niniejszego ustępu w terminie dwóch tygodni od jego udzielenia.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 właściwe organy państw członkowskich mogą zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub na udostępnienie niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- a) środki finansowe lub zasoby gospodarcze są przedmiotem orzeczenia arbitrażowego wydanego przed dniem, w którym osobę fizyczną lub prawną, podmiot lub organ, o których mowa w art. 1, wymieniono w wykazie w załączniku, lub orzeczenia sądowego lub decyzji administracyjnej wydanych w Unii, lub orzeczenia sądowego wykonalnego w danym państwie członkowskim, przed tym dniem lub później;
- b) środki finansowe lub zasoby gospodarcze zostaną wykorzystane wyłącznie w celu zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim orzeczeniem lub taką decyzją lub uznanych za zasadne w takim orzeczeniu lub takiej decyzji, w granicach określonych przez mające zastosowanie przepisy ustawowe i wykonawcze regulujące prawa osób, którym takie roszczenia przysługują;
- c) orzeczenie lub decyzja nie przynoszą korzyści osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi wymienionym w wykazie w załączniku; oraz
- d) uznanie orzeczenia lub decyzji nie jest sprzeczne z porządkiem publicznym danego państwa członkowskiego.

Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o każdym zezwoleniu udzielonym na podstawie niniejszego ustępu w terminie dwóch tygodni od jego udzielenia.

5. Ust. 1 nie uniemożliwia osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi, wymienionym w wykazie w załączniku, dokonywania płatności należnej z tytułu umowy lub porozumienia zawartych przed dniem umieszczenia takiej osoby fizycznej lub prawnej, takiego podmiotu lub takiego organu w wykazie w załączniku lub z tytułu zobowiązania powstałego przed tą datą, pod warunkiem że dane państwo członkowskie ustaliło, że płatności nie otrzymuje – bezpośrednio lub pośrednio – osoba fizyczna lub prawna, podmiot lub organ o których mowa w ust. 1.

6. Ust. 2 nie stosuje się do uznawania zamrożonych rachunków:

- a) odsetkami lub innymi dochodami z tych rachunków;
- b) płatnościami należnymi z tytułu umów, porozumień lub zobowiązań, które zostały zawarte lub powstały przed dniem objęcia tych rachunków środkami przewidzianymi w ust. 1 i 2; lub

- c) płatnościami należnymi na podstawie orzeczenia sądowego, decyzji administracyjnych lub orzeczenia arbitrażowego wydanych w Unii lub wykonalnych w danym państwie członkowskim;

pod warunkiem że wszelkie takie odsetki, inne dochody i płatności pozostają objęte środkami przewidzianymi w ust. 1.

Artykuł 3

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 2 ust. 1 i 2 właściwe organy państw członkowskich mogą zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub na udostępnienie niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, na warunkach, jakie uznają za stosowne, po ustaleniu, że przekazanie takich środków finansowych lub zasobów gospodarczych jest niezbędne do celów humanitarnych, takich jak świadczenie lub ułatwianie świadczenia pomocy, co obejmuje dostarczanie artykułów medycznych i żywności lub przewóz pracowników organizacji humanitarnej oraz udzielanie związanej z tym pomocy, lub też na potrzeby ewakuacji z Libanu.
2. Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o każdym zezwoleniu udzielonym na podstawie niniejszego artykułu w terminie dwóch tygodni od jego udzielenia.

Artykuł 4

1. Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek państwa członkowskiego lub Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwanego dalej „Wysokim Przedstawicielem”), sporządza i zmienia wykaz w załączniku.
2. Rada przekazuje decyzję, o której mowa w ust. 1, wraz z uzasadnieniem umieszczenia w wykazie, danej osobie fizycznej lub prawnej, danemu podmiotowi lub danemu organowi bezpośrednio — jeżeli adres jest znany — albo w drodze opublikowania ogłoszenia, umożliwiając tej osobie fizycznej lub prawnej, takiemu podmiotowi lub takiemu organowi zgłoszenie uwag.
3. W przypadku gdy zostaną zgłoszone uwagi lub przedstawione istotne nowe dowody, Rada dokonuje przeglądu decyzji, o których mowa w ust. 1, i odpowiednio informuje daną osobę fizyczną lub prawną, dany podmiot lub dany organ.

Artykuł 5

1. W załączniku umieszcza się uzasadnienie umieszczenia w wykazie osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów, o których mowa w art. 1 i 2.
2. W załączniku zamieszcza się informacje, które są niezbędne do zidentyfikowania danych osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów, o ile informacje te są dostępne. W przypadku osób fizycznych informacje takie mogą obejmować: imiona i nazwiska oraz pseudonimy, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numer paszportu i numer dowodu tożsamości, płeć, adres, jeżeli jest znany, oraz funkcję lub zawód. W przypadku osób prawnych, podmiotów lub organów informacje takie mogą obejmować: nazwy, miejsce i datę rejestracji, numer ewidencyjny i miejsce prowadzenia działalności.

Artykuł 6

1. Rada i Wysoki Przedstawiciel przetwarzają dane osobowe w celu realizacji zadań wynikających z niniejszej decyzji, w szczególności:
 - a) w przypadku Rady: w celu przygotowywania i wprowadzania zmian do załącznika;
 - b) w przypadku Wysokiego Przedstawiciela: w celu przygotowywania zmian do załącznika.
2. Rada i Wysoki Przedstawiciel mogą przetwarzać w stosownych przypadkach odpowiednie dane dotyczące przestępstw popełnionych przez osoby fizyczne wymienione w wykazie, wyroków skazujących takie osoby lub środków bezpieczeństwa dotyczących takich osób, jedynie w zakresie, w jakim przetwarzanie to jest niezbędne do przygotowania załącznika.

3. Do celów niniejszej decyzji Rada i Wysoki Przedstawiciel zostają wyznaczeni jako „administrator” w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ⁽¹⁾ w celu zapewnienia, by zainteresowane osoby fizyczne mogły wykonywać swoje prawa zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1725.

Artykuł 7

Zaspokojeniu nie podlegają żadne roszczenia w związku z umową lub transakcją, na których wykonanie mają wpływ, bezpośrednio lub pośrednio, w całości lub części, środki nałożone na podstawie niniejszej decyzji, w tym roszczenia o naprawienie szkody lub wszelkie inne roszczenia tego rodzaju, takie jak roszczenia o odszkodowanie lub roszczenia wynikające z gwarancji, w szczególności roszczenia o przedłużenie terminu płatności lub o spłatę obligacji, gwarancji lub zabezpieczeń, w szczególności gwarancji finansowych lub zabezpieczeń finansowych, w dowolnej formie, jeżeli z takimi roszczeniami wystąpiły:

- a) osoby fizyczne lub prawne, podmioty lub organy wymienione w wykazie w załączniku;
- b) osoby fizyczne lub prawne, podmioty lub organy działające za pośrednictwem lub w imieniu osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów, o których mowa w lit. a).

Artykuł 8

Aby zapewnić maksymalne oddziaływanie środków określonych w niniejszej decyzji, Unia zachęca państwa trzecie do przyjmowania środków ograniczających podobnych do środków przewidzianych w niniejszej decyzji.

Artykuł 9

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 lipca 2022 r. i podlega ona stałemu przeglądowi. W stosownych przypadkach stosowanie niniejszej decyzji przedłuża się lub jest ona zmieniana, jeżeli Rada uzna, że jej cele nie zostały osiągnięte.

Podczas przeglądu środków ograniczających podjętych zgodnie z art. 1 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) i art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) Rada w stosownych przypadkach bierze pod uwagę, czy dane osoby są przedmiotem postępowania sądowego dotyczącego zachowania, z powodu którego zostały umieszczone w wykazie.

Artykuł 10

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 lipca 2021 r.

W imieniu Rady
G. DOVŽAN
Przewodniczący

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

ZAŁĄCZNIK

Wykaz osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów, o których mowa w art. 1 i 2

[...]

DECYZJA RADY (WPZiB) 2021/1278**z dnia 30 lipca 2021 r.****zmieniająca decyzję (WPZiB) 2019/1720 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Nikaragui**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 14 października 2019 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2019/1720 ⁽¹⁾ w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Nikaragui.
- (2) W dniu 10 czerwca 2021 r. Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwany dalej „Wysokim Przedstawicielem”) wydał w imieniu Unii oświadczenie, w którym potępił działania władz Nikaragui wymierzone w partie opozycyjne, media, dziennikarzy i innych pracowników mediów, w obrońców praw człowieka i społeczeństwo obywatelskie, w tym poprzez systemowe zatrzymania i aresztowania potencjalnych kandydatów na prezydenta oraz przywódców opozycji. Wysoki Przedstawiciel wskazał, że w związku z sytuacją w Nikaragui Unia jest gotowa do wykorzystania wszelkich dostępnych instrumentów, w tym nałożenia dodatkowych środków ograniczających.
- (3) W związku z utrzymującą się poważną sytuacją w Nikaragui do wykazu osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów objętych środkami ograniczającymi zamieszczonego w załączniku do decyzji (WPZiB) 2019/1720 należy wpisać osiem osób.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik do decyzji (WPZiB) 2019/1720,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku do decyzji (WPZiB) 2019/1720 wprowadza się zmiany określone w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 lipca 2021 r.

W imieniu Rady
G. DOVŽAN
Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2019/1720 z dnia 14 października 2019 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Nikaragui (Dz.U. L 262 z 15.10.2019, s. 58).

ZAŁĄCZNIK

Następujące osoby dodaje się do wykazu osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów zamieszczonego w załączniku do decyzji (WPZiB) 2019/1720:

	Imię i nazwisko	Informacje identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data umieszczenia w wykazie
„7.	Rosario María MURILLO ZAMBRANA Alias: Rosario María MURILLO DE ORTEGA	Stanowisko(a): wiceprezydent Republiki Nikaragui (od 2017 r.), żona prezydenta Daniela Ortegi Data urodzenia: 22 czerwca 1951 r. Miejsce urodzenia: Managua, Nikaragua Płeć: kobieta Obywatelstwo: Nikaragua Numer paszportu: A00000106 (Nikaragua)	Wiceprezydent Nikaragui, pierwsza dama Nikaragui i przywódczyni młodzieżowej organizacji sandinistów. Według prezydenta Daniela Ortegi Rosario María Murillo Zambrana dzieli z nim władzę po połowie. Odgrywała ona instrumentalną rolę w zachęcaniu i uzasadnianiu represji wymierzonych wobec demonstracji opozycji, prowadzonych przez nikaraguańską policję państwową w 2018 r. W czerwcu 2021 r. publicznie groziła nikaraguańskiej opozycji i dyskredytowała niezależnych dziennikarzy. Jest zatem odpowiedzialna za poważne naruszenia praw człowieka, za represjonowanie społeczeństwa obywatelskiego i demokratycznej opozycji oraz za podważanie demokracji w Nikaragui.	2.8.2021
8.	Gustavo Eduardo PORRAS CORTÉS	Stanowisko(a): przewodniczący Zgromadzenia Narodowego Republiki Nikaragui (od stycznia 2017 r.) Data urodzenia: 11 października 1954 r. Miejsce urodzenia: Managua, Nikaragua Płeć: mężczyzna Obywatelstwo: Nikaragua	Przewodniczący Zgromadzenia Narodowego Nikaragui od stycznia 2017 r. i członek władz krajowych Sandinistowskiego Narodowego Frontu Wyzwolenia (FSLN) od 1996 r. Jako przewodniczący Zgromadzenia Narodowego Nikaragui odpowiada za promowanie przyjęcia kilku represyjnych aktów prawnych, m.in. ustawy o amnestii, która eliminuje wszelkie postępowania wobec sprawców rozległych naruszeń praw człowieka dokonanych w 2018 r., oraz ustaw podważających wolność i proces demokratyczny w Nikaragui. Jest on zatem odpowiedzialny za represjonowanie społeczeństwa obywatelskiego i demokratycznej opozycji, a także za poważne podważanie demokracji i praworządności w Nikaragui.	2.8.2021
9.	Juan Antonio VALLE VALLE	Stanowisko(a): czołowy członek policji krajowej Nikaragui Stopień: generał/starszy komisarz Data urodzenia: 4 maja 1963 r. Miejsce urodzenia: Matagalpa, Nikaragua Płeć: mężczyzna Obywatelstwo: Nikaragua	Jako czołowy członek policji krajowej Nikaragui w stopniu starszego komisarza (drugi najwyższy stopień) i zajmujący czołowe stanowisko w policji w Managui, Juan Antonio Valle Valle jest odpowiedzialny za powtarzające się akty brutalności policji i nadmierne użycie siły powodujące śmierć setek cywilów, za arbitralne aresztowania i zatrzymania, pogwałcenia wolności wypowiedzi i za niedopuszczanie do demonstrowania przeciw rządowi. Jest zatem odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka oraz za represjonowanie społeczeństwa obywatelskiego i demokratycznej opozycji w Nikaragui.	2.8.2021

	Imię i nazwisko	Informacje identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data umieszczenia w wykazie
10.	Ana Julia GUIDO OCHOA Alias: Ana Julia GUIDO DE ROMERO	Stanowisko(a): prokurator Generalny Republiki Nikaragui Data urodzenia: 16 lutego 1959 r. Miejsce urodzenia: Matagalpa, Nikaragua Płeć: kobieta Obywatelstwo: Nikaragua	Jako prokurator generalna – najwyższej rangi urzędnik cywilny w prokuraturze – Ana Julia Guido Ochoa, lojalna wobec reżimu Daniela Ortegi, jest odpowiedzialna za politycznie umotywowane stawianie w stan oskarżenia licznych protestujących i członków opozycji politycznej. Utworzyła wyspecjalizowaną jednostkę, która fabrykowała zarzuty wobec protestujących i wysuwała przeciw nim oskarżenia. Jest ponadto odpowiedzialna za dyskwalifikację ze sprawowania urzędu publicznego głównego kandydata opozycji w wyborach. Jest zatem odpowiedzialna za poważne naruszenia praw człowieka oraz za represjonowanie społeczeństwa obywatelskiego i demokratycznej opozycji oraz za podważanie demokracji i praworządności w Nikaragui.	2.8.2021
11.	Fidel de Jesús DOMÍNGUEZ ÁLVAREZ	Stanowisko(a): szef policji w Leon, komisarz generalny policji krajowej Data urodzenia: 21 marca 1960 r. Płeć: mężczyzna Obywatelstwo: Nikaragua	Jako szef policji w Leon od 23 sierpnia 2018 r. Fidel de Jesús Domínguez Álvarez jest odpowiedzialny za liczne poważne naruszenia praw człowieka, w szczególności za arbitralne aresztowania i zatrzymania, w tym porwania członków rodziny opozycjonisty politycznego, nadmierne użycie siły i naruszenia wolności wypowiedzi i wolności mediów. Jest zatem odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka oraz za represjonowanie społeczeństwa obywatelskiego i demokratycznej opozycji.	2.8.2021
12.	Alba Luz RAMOS VANEGAS	Stanowisko(a): prezes Sądu Najwyższego Republiki Nikaragui Data urodzenia: 3 czerwca 1949 r. Płeć: kobieta Obywatelstwo: Nikaragua Numer paszportu: A0009864 (Nikaragua)	Jako prezes Sądu Najwyższego Republiki Nikaragui jest ona odpowiedzialna za instrumentalizację sądownictwa z korzyścią dla interesów reżimu Daniela Ortegi poprzez selektywną kryminalizację działań opozycyjnych, utrwalając naruszenia prawa do rzetelnego procesu sądowego, arbitralne aresztowania oraz dyskwalifikację partii politycznych i kandydatów opozycji. Jest zatem odpowiedzialna za poważne naruszenia praw człowieka, za represjonowanie społeczeństwa obywatelskiego i demokratycznej opozycji oraz za poważne podważanie praworządności w Nikaragui.	2.8.2021
13.	Juan Carlos ORTEGA MURILLO	Stanowisko(a): dyrektor Canal 8 i Difuso Comunicaciones. Przywódca ruchu sandinistów 4 maja, syn prezydenta i wiceprezydent Republiki Nikaragui Data urodzenia: 17 października 1982 r. Obywatelstwo: Nikaragua	Syn prezydenta Daniela Ortegi i pierwszej damy i wiceprezydent Rosario Murillo. Dyrektor Canal 8 – jednej z głównych stacji telewizyjnych zajmujących się propagandą – i przywódca ruchu sandinistów 4 maja. W swojej funkcji przyczynił się do ograniczenia wolności wypowiedzi i wolności mediów. Publicznie groził nikaraguańskim biznesmenom sprzeciwiającym się reżimowi Daniela Ortegi. Jest zatem odpowiedzialny za podważanie demokracji i represjonowanie społeczeństwa obywatelskiego w Nikaragui. Ponieważ jest synem wiceprezydent Rosario Murillo, jest powiązany z osobami odpowiedzialnymi za poważne naruszenia praw człowieka i represjonowanie społeczeństwa obywatelskiego w Nikaragui.	2.8.2021

	Imię i nazwisko	Informacje identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data umieszczenia w wykazie
14.	Bayardo ARCE CASTAÑO	Stanowisko(a): doradca gospodarczy prezydenta Republiki Nikaragui Data urodzenia: 21 marca 1950 r. Płeć: mężczyzna Obywatelstwo: Nikaragua	Jako doradca gospodarczy prezydenta Daniela Ortegi, Bayardo Arce Castaño ma istotny wpływ na politykę reżimu. Jest zatem powiązany z osobami odpowiedzialnymi za poważne naruszenia praw człowieka w Nikaragui. Popierał opracowanie ustawodawstwa niedopuszczającego kandydatów opozycji do udziału w wyborach. Jest zatem odpowiedzialny za represjonowanie społeczeństwa obywatelskiego i demokratycznej opozycji w Nikaragui.	2.8.2021”

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)